

[Pelle Voigt]

Det er oplagt, at det er meget vigtigt, at vi får set på, hvilke konsekvenser denne delvise decentralisering indebærer for kommunerne, for så længe vi ikke opererer med en egentlig decentralisering af det direkte støttede byggeri af ungdomsboliger og almennyttige boliger, sådan som f.eks. Boligselskabernes Landsforening og Kommunernes Landsforening har foreslået det, må vi være forsigtige med at lave delvise decentraliseringer.

Jeg synes, de fleste af de forslag, som er lagt frem her, er fornuftige, skal jeg sige, men når man netop tager udgangspunkt i de problemer, der har været med Ungbosagen, så synes jeg, man kunne stille det spørgsmål, om ikke Boligministeriets egentlige overordnede rolle helt forsvinder i den måde, problemerne stilles op på i lovforslaget. Jeg vil gerne i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag have set på, hvordan vi kan styrke Boligministeriets forpligtelse til at foretage en ordentlig kontrol med forholdene i sektoren.

Jeg skal endelig sige, at forslaget om bagatelgrænsen på 250 kr. pr. kvartal synes vi at vi skal diskutere nøje i udvalget. Det kan være, at man kan finde andre muligheder for at løse de administrative problemer end at fratage folk deres rentesikring, sådan som det foreslås.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet er helt enig i, at vi må have styr specielt på de regler, der gælder for ungdomsboligerne.

De andre elementer i forslaget, om, at man skal kunne etablere almennyttige boliger i eksisterende boligbebyggelser, uden at det er under forsøgsparagraffen, vil vi godt se på og have uddybet og se på konsekvenserne af; men det er ikke sådan, at vi er umiddelbart negative over for det.

Et af de punkter, som vi i hvert fald på forhånd er lidt betænkelige ved, er det punkt, som drejer sig om at oplægge arbejdskapital. De pengetanke, der findes i den almennyttige sektor, synes vi hellere vi skulle se at få brugt, i stedet for at de bare ligger derude og trækker renter. Men vi vil se, hvad der ligger i ministerens forslag, vi vil se positivt på det og stille nogle spørgsmål til det i udvalget.

Habilitetsproblematikken kan vi heller ikke være uenige i.

Og så vil jeg gå over til det, som vel er det væsentligste i forslaget, nemlig at få orden og styr på de ungdomsboliginstitutioner, som der er ydet offentlig garanti og lån til. Med Ungbosagen i klar erindring er der jo ikke et eneste medlem af dette Ting, som kan være uenigt i, at vi må sikre os imod, at en lignende situation kan opstå igen, og at der må der gøres alle de indgreb, som er nødvendige.

Men Fremskridtspartiet vil meget gerne diskutere, om kommunerne skal have den fulde tilsynsforpligtelse fremover. Det er der sådan set ikke noget problem i; man kan jo politisk beslutte, om man synes, det er godt, eller man synes, det er skidt; men det, som Fremskridtspartiet umiddelbart ser som et problem, er, at sådan som ministerens lovforslag er udarbejdet, fralægger Boligministeriet sig ethvert ansvar for hele Ungbosituationen også med tilbagevirkende kraft, uanset at Rigsrevisionen har fastslået, at det var Boligstyrelsens ansvar. Man kan ikke fra Folketingets side placere ansvaret hos kommunerne med tilbagevirkende kraft. Det vil være uholdbart.

Kommunernes Landsforening har også set dette her som et stort problem. Nu er det ikke, fordi jeg tager alt, hvad den fagforening siger, så særlig højtideligt, men Kommunernes Landsforening siger jo selv, at den ser det som et stort problem, at de tab, som har været forårsaget af Ungbos konkurs, ved hjælp af den formulering, der er brugt i dette lovforslag, kan komme til at hvile på kommunerne. Det vil være aldeles urimeligt, hvis kommunerne skal betale for et tab, som Boligministeriet har haft ansvar for. Jeg vil gerne sige til boligministeren, at hvis det viser sig at være tilfældet, må de nødvendige ændringsforslag stilles. Det er uacceptabelt.

Men vi kan godt diskutere, om kommunerne skal have ansvaret og tilsynsforpligtelsen fremover. Så må boligministeren blot love Boligudvalget, at de nødvendige regler, cirkulærer og bekendtgørelser nu også bliver skrevet, så vi ikke om 2 år finder ud af, at der heller ikke er skrevet en linje, uanset at dette forslag var vedtaget.

Jeg vil godt til allersidst sige, at det forekommer mig lidt mærkeligt – men jeg håber da, at vi får det op under udvalgsarbejdet – at boligministeren har fortalt os masser af gange, at man ikke kan sige noget mere præcist om situ-